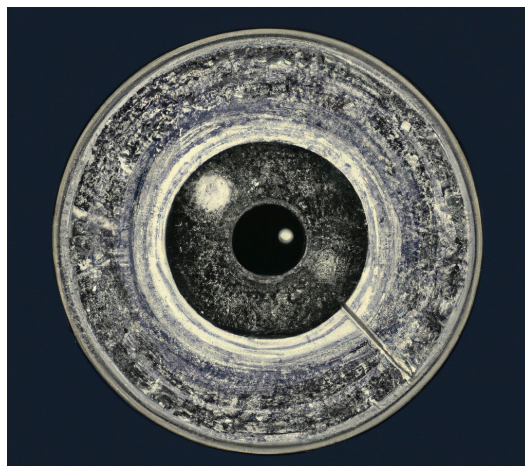

Co já ví(m)?

*Jak se vyznat v tom, co vlastně chci?
Jakou hodnotu má moje chtění?
Jaký smysl pak mají moje cíle?
Jsou smysluplné nebo ne?
Mohou být mé osobní cíle součástí jednoho, nad
časem se klenoucího, esenciálního smyslu?*

Zvažuji tyto otázky a snažím se rozlišovat mezi smyslem života a svými osobními cíli. Uvědomuji si, že pokud chci opravdu pochopit smysl života a sebe sama v něm, musím polevit ve svém chtění a dosavadním zaměření a jako vůle v pozornosti se proměnit.

Uvolňuji se do těla, uvolňuji se v něm.

Plynu v proudu svébytné jednoty, která již není moje, já ale její jsem.

V takové chvíli se vzdaluji všemu.

Moje představy nahrazuje čisté vědomí.

Vzdávám se sám sebe, abych sebe pochopil.

Je radostnou skutečností, že pochopit nadčasový smysl života a sebe sama v něm, není o cílech ani o práci, ale o návratu k vlastní bezprostřednosti.

Ještě radostnější zprávou ale je, že “dole” i “nahore” jsou dvě sféry jedné bytosti, která je mi dána proto, abych ji vědomím vlastního smyslu naplnil.

Vydat se do vnitřních sfér s tímto tvůrčím záměrem, je výsadou mé vůle a pozornosti, Nic víc nepotřebuji.

Vše podstatné je stále přítomné.